

Başörtüsü Ne Dinî Bir Simgedir, Ne de Demokratik Bir Haktır, O Ancak Allah'tan Bir Farzdır

Haftalar süren tartışmaların ardından 14.05.2008 günü Danimarka Hükümeti, Danimarka mahkemelerindeki bayan yargıçlar için başörtüsü yasağına hükmeden bir kanun çıkarma kararı aldı. Hükümet'in bu kararı, (Hükümet yanlısı) Danimarka Halk Partisi'nin, başörtüsü karşıtlığına ve Mahkemeler İdâresi'nin (mahkeme salonlarında yargıçların başörtüsü giymelerini engellemeye yasal zemin bulunmamasında dolayı) bayan yargıçların başörtüsü giymelerine izin veren kararını bozmaya yönelik olarak başlattığı medya kampanyasını taçlandırarak geldi.

Önceki haftalar, iktidar ve muhâlefet olmak üzere Danimarka partileri arasında başörtüsüne saldırı ve yasaklanması talebi hakkında ateşli bir yarışa sahne oldu. Sorunun, Müslüman yargıçlar -ki hiç yoktur- ile ilgili olarak ateşlenmesinden sonra, bakanlar, politikacılar ve parti temsilcileri çıkıp başörtüsü yasağının genişletilmesine çağrıda bulundular ki danışmanları, savcılar, avukatları, sonra polis ve ordu mensuplarını, sonra öğretmenleri, doktorları ve hemşireleri, sonra huzurevi ve yetimhane çalışanlarını, sonra da tüm kamu kuruluşlarında çalışanları... kapsasın! Yine başörtüsü yasağına çağıran bazı tellâllar, başörtüsüne yönelik politikalarının "İslâm'a ve Müslümanlara düşmanlıktan" kaynaklandığını ve bunu da "Fransa ve Türkiye'den ilham aldıklarını" gizlemedikleri gibi, başörtüsü yasağının Müslümanların topluma "entegrasyonunu gerçekleştirmede faydalı" olacağını da saklamıyorlardı.

Kadının İslâmî kıyâfetine [başörtüsü ve cilbâb] yönelik bu düşmanca kampanya, bilhassa Müslümanlara karşı Batılı demokratik ülkelerdeki bildik üsluplarla; siyâsî taleplere temel teşkil edecek biçimde meseleyi, hakkında kamuoyu oluşturmak üzere toplumsal bir sorun haline getiren tezgâhlanmış politik tartışmalar ve bunu izleyen medya çarpıtması şeklinde ilerledi ki bir Hükümet komisyonu kurulsun da demokratik çoğunluğa göre yasalaşacak kânunî öneriler ortaya atsın! Öyle de oldu. Aynen 2003'te Fransa'nın yaptığı gibi. O zaman "Fransa Cumhuriyeti'nin Laik değerlerini korumak üzere" Müslüman kızların okullarda başörtüsü giymelerini yasaklayan demokratik bir kânun çıkarmıştı.

Danimarka Hükümeti'nin başörtüsü yasağına ilişkin bu kararı, yasama yönünden türünün ilk örneğidir ve ileride Müslümanları sıkıştırmaya ve onları, "entegrasyon yahut göç politikası" uyarınca Batılı değerlere ve kokuşmuş yaşam tarzlarına entegre etmeye yönelik kânunların hazırlanması doğrultusunda şer bir çıkış açmaktadır. Zîra son yirmi yılda, Danimarka hükümetlerinin başörtüsüne karşı savaş ve onu yasaklama politikası, toplumsal kuruluşlar nezdinde yerel düzeyde kalmış, merkezî olarak kânunlar çıkarmak ve yasama faaliyetleri yoluyla engelleme cihetine gitmemişti. Müslümanları İslâm'dan ve hükümlerine bağlılıktan uzaklaştırmak ve yaşamlarında onları sıkıntıya sokmak maksadıyla, Danimarka yönetimi, politikacıları ve medya organları; öğretim kurumlarını, iş dünyasını ve yargı sistemini başörtüsü yasağına teşvik etmekle yetinmiş, öğretim kurumları ve medya organları Müslümanları saptırmak, dinlerinden uzaklaştırmak ve hükümlerini çarpıtmak için müteaddit üsluplar kullanarak pek çok girişimlerde bulunmuştu; bazen başörtüsünün Kur'ân'ın emri olmadığını iddia etmişler, bazen az bir dünya metâna karşılık dinlerini satmış "âlimlerin", gerek "zaruret" halinde başörtüsünün çıkarılmasına cevaz veren fetvalarını, gerekse Allah'ın emrine aykırı olsa bile beşerî kânunlara itaati zorunlu kılan fetvalarını getirmişler, bazen de İslâmî kıyâfetin (başörtüsü ve cilbâb) giyilmesinin sağlık sorunlarına yol açtığını ileri sürmüşlerdir. Bunların öncesinde ve sonrasında da Müslüman hanımların ve kızların, başörtüsü giymeye zorlandıklarını iddia etmişlerdir. Oysa mevcut somut vâkıa ve insaf sahibi Avrupa ve Danimarka kaynaklı araştırmalar açıkça bu iddiayı çürütmektedir.

İşte bu girişimlerin, ağır bir başarısızlık ile boşa çıkmasından, Müslümanların dinlerine karşı uyanıklıklarının ve Rablerinin emrine bağlılıklarının yükselmesinden ve Danimarka asıllı hanımların ve

kızların İslâm'a yönelip İslâmî kıyâfete bürünmelerinden sonradır ki baskı ve zorbalık kânunları devreye girdi ve bu, Batılı Hadârat'ın iflâs ettiğini, hüccet ve fikir ile iknâ etmekten âciz kaldığını, dahası Batı'daki Müslümanların evlatlarının nesillerdir boyun büktüğü öğretim kurumlarında, medya organlarında ve kültürel aktivitelerde sahip olduğu muazzam propaganda olanaklarına rağmen çarpıtmada ve saptırmada hezîmete uğradığını bir kez daha gün ışığına çıkardı. Zîra Batı Hadâratı, Müslüman hanımların gönüllerinde hiçbir zaman İslâm fikrini ve kıymetlerini hezîmete uğratmayı başaramadı ve onları, çağrıda bulunduğu rûhî, ahlâkî ve insânî kıymetlerden mahrum ve dinamikleri çıplaklık kültürü ile uzantılarına dayanan kokuşmuş yaşam tarzı lehine kazanmaktan hep âciz kaldı. Günümüz vâkıası, bu hadâratın "kadın-erkek eşitliği" ve "kadına özgürlük" gerekçeleriyle onu mutsuzluğa, strese, acıya, perişanlığa boğması, ticârî ve toplumsal bir kazanç aracı olarak istismar etmesi, aşağılaması ve rezil etmesi gibi sonuçlarına tanıklık ettiği halde, bu Batılı Hadârat Müslümanları nasıl, nerede, ne zaman ikna edebilir ki?!

Ey Müslümanlar! Muhakkak ki başörtüsü "dînî bir simge" değildir ve Nasrânî haçı, Sih sarığı, Yahudi takkesi ve diğerleri gibi bâtil ve muharref dînlerin simgeleri ile denk tutulması câiz değildir. Zîra İslâm, Batı'nın dîn konseptinde, (religion) olarak isimlendirilen rûhî-kehânetçi bir dîn değildir. Bilakis İslâm, kendisinden hayatın tüm işlerine yönelik kapsamlı bir nizâm kaynaklanan aklî akîde üzerine kurulu mütekâmil bir ideolojidir. Zîra İslâmî Akîde, Allah'ın varlığına, Kur'ân'ın icâzına ve Muhammed [Sallallahu Aleyhi ve alâ Âlihi ve Sellem]'in nübüvvetine îmânda akıl üzerine kuruludur. İslâmî Akîde'nin; Kıyâmet Günü'ne, yeniden dirilişe, Cennet'e ve Cehennem'e îmân gibi getirdiği muğayyebât ise aslı aklî ve yakînî (kesin) delil ile ispatlanmış Kitâb ve Sünnet'in kat'î nasslarında vârit olmuştur. Dolayısıyla İslâmî Akîde, Ortaçağ Avrupası'nda kilise adamlarının yaptığı gibi, "dîn adamlarının" uydurduğu hurâfe türünden inançlar üzerine kurulu değildir. Muhakkak ki İslâmî Akîde, hiçbir cinsiyet ve ırk ayrımı yapmaksızın her zamanda ve mekânda insan aklına hitap ettiği gibi, İslâmî hükümler de bireysel, toplumsal ve devletsel tüm işleri kuşatan yasamaları ve nizamları ile insan fıtratını tedavi eder ve tüm alâkalarını düzenler. Kitâb ile Sünnet'in nâssları, kapsamlı hükümler ve çözümler ihtiva eder ve bunlar her zamanda ve mekânda elverişlidir. Dolayısıyla hem sırf ruhî oluşu ve vicdânî îmân üzerine kurulu oluşu bakımından Nasrânîlik dîninin dünya işlerinden, siyâsetten, devletten ve toplumdan ayrılması doğru olduğuna, hem de dünya hayatına ilişkin nizamlar ve yasalar ihtivâ etmediği doğru olduğuna göre, İslâm ile Nasrânîlik dînini kıyaslamak veya karşılaştırmak asla mümkün değildir. Çünkü İslâm ile diğer bütün dînler, ideolojiler ve nizâmlar arasında keskin ve temelden bir farklılık vardır.

Muhakkak ki başörtüsü, "demokratik bir hak" da değildir ve başörtüsü giyilmesine, devlet otoritesinin dilediği zamanda ve mekânda Müslümanlara izin verebileceği ve dilediği zamanda ve mekânda vazgeçebileceği "demokratik bir hak" olması bakımından izin verilmesini talep etmek de câiz değildir. Zîra demokrasi, halkın yönetimidir ve yasamayı beşere ait kılar, Allah Subhânehu'ya değil! Bu sistemde halk, çoğunluk ilkesine dayalı olarak yasama otoritesi (Meclis) yoluyla kânunlar çıkarır ve yasama otoritesi, yasa koyucu çoğunluğun hevâsına yahut halk azınlığının hevâsına göre haramlaştırmayı ve helâlleştirmeyi üstlenir. Böylelikle hevâlar ve menfaatler gereğince kanunlar çıkarılır ve değiştirilir. Dolayısıyla başörtüsü giyilmesine "demokratik bir hak" olarak itibar etmek; Allah'ın hükümlerinin meşruiyetini (yasallığını), beşerin hevâsına dayalı kılmak, yasa koyuculardan ve kapitalistlerden olan bir avuç beşerin hevâsına ve menfaatine göre rüzgârın esintisine terk etmek, zamanın ve mekânın değişimine göre değişime ve dönüşüme mâruz bırakmak demektir. O nedenle daha dün yasadıkları haklar ertesi gün yasaklanabilir, daha dün suç ve yasadışı saydıkları şeyler, ertesi gün meşru ve serbest hale gelebilir vesaire... Bundan ötürü Allah'ın emirlerine ve nehiylerine bağlılığı, beşerin kânunlarına ve hevâlarına dayalı hale getirmek, son derece tehlikeli ve sakıncalıdır. Allahu Te'alâ şöyle buyurmuştur:

"Rabbinizden size indirilen(ler)e

ittibâ edin ve sakın O'ndan başka dostlar (edinerek onlara) ittibâ etmeyin!" [el-A'raf 3]

Ey Batı'daki Müslümanlar! Gerçek şu ki başörtüsüne yönelik Batılı saldırı, İslâm'a karşı savaşın bir parçasıdır. Batı, bir yandan Ümmet'i kalkındırarak, bütünleştirecek ve Batılı hegemonyadan ve sömürgecilikten kurtaracak olan **Râşidî Hilâfet Devleti** gölgesinde İslâm'ın İslâmî Ümmet'in hayatına geri dönüşünü engellemek üzere yöneticilerden olan ajanlarının yardımıyla Müslümanların beldelerinde İslâm'a karşı savaşa girerken, öte yandan İslâm'ın insanlar arasında yayılmasını engellemek üzere, kendi ülkelerinde, Müslümanların yaşam tarzlarını, uyanıklıklarını ve kimliklerini hedef alarak ve onları ümmetlerinden ve ümmetlerinin dertlerinden uzaklaştırarak İslâm'a karşı bir savaşa girmektedir.

Batı'nın terennüm ettiği ve anayasalarında güvence altına aldığı, "inanç özgürlüğü", "dînî özgürlük", "kişisel özgürlük" ve "ifade özgürlüğü" ile hiçbir zaman Müslümanlar kast edilmemiş ve onlar için yasallaştırılmamıştır. Nitekim bunlar Batılı düşünce ve Batılı yasama nezdinde, Avrupa'da kilise yönetimi ile kralların despotluğunun hüküm sürdüğü dönemlerde dînî kesimler ve Nasrânî fırkalar arasında süregelen çatışmanın çözümüne yönelik olarak ortaya çıkmıştır. Bu "özgürlükler" Batılı anayasalara yazıldığı sıralarda, Danimarka'daki ve diğer ülkelerdeki toplumlar arasında Müslümanların bâriz bir varlığı yoktu. Ne zaman ki Müslümanların Batılı devletlerdeki varlığı bâriz bir hale geldi, İslâmlarına yönelik uyanıklıkları ve bağlılıkları gözler önüne serildi ve binlerce Batılı'nın İslâm'a imâna yöneldikleri gün yüzüne çıktı, işte o zaman Batılı devletler, anayasalarının vatandaşları için güvence altına aldığı bu "özgürlükleri" ve "demokratik hakları" yeniden gözden geçirmeye başlayarak bir kısmını değiştirme, bir kısmını da iptal etme yoluna gitti, kânunların esaslarında ve detaylarında revizyona başvurdu. İşte bu, Batılı düşüncelerin ve çözümlerin bozukluğunun, zayıflığının, düzensizliğinin ve insanoğlu için elverişsizliğinin en bâriz göstergesidir.

Buna delâlet eden, Batı'daki Kapitalist Demokratik rejimlerde görülen kapsamlı özelleştirme politikaları, fert ve toplum yaşamında meydana gelen "liberal" değişimler, iş piyasasına, sosyo-medikal işlere, eğitim kurumlarına ve diğer alanlara yönelik devlet müdâhalesinin azaltılması ile birlikte, devletin Müslümanların işlerinden her bir işe karışması, her yerde, mescitlerinde, derneklerinde, okullarında, öğretimlerinde, salâhlarında, siyâmalarında, ailevî meselelerinde, evliliklerinde, çocuklarının terbiyesinde, yiyeceklerinde, giyeceklerinde... üzerlerine tahakküm etmek üzere keskin yasalar çıkarması, daha da ötesi onları Allah [*Subhânehu ve Te'alâ*]'nın Şeriatı'ndan ve Rasulü [*SallAllahu Aleyhi ve Sellem*]'in hidâyetinden saptırmak maksadıyla Müslümanlara, Rablerinin Kitâbı'nı, Nebîlerinin Sünneti'ni nasıl anlamaları gerektiğini dayatması, tamamen paradoksaldır. Üstelik Batılı devletler, kimliklerini bütünüyle yok etmek üzere entegrasyon politikasını gerçekleştirecek ve Müslümanları Batılı Hadârat dâhilinde eritecek şekilde kânunlarının revizyonunu ve dönüşümünü halen sürdürmektedirler.

Ayrıca Danimarka Hükümeti, söz konusu kararında hileye başvurarak yasa metninde İslâmî başörtüsünün yasaklanması ifadesine yer vermedi, aksine "dînî simgelerin yasaklanması" ifadesini kullandı. Tıpkı Fransa'nın yaptığı gibi. Oysa bu, bu demokratik rejimin ve Müslümanlara karşı zâlimane ayrımcı kânunlarının ayıplarını örten bir dut yaprağı mesâbesindedir. Çünkü meselenin ne "dînî simgelerle", ne de bayan yargıçların giysileri ve iffetleri ile bir alâkası vardır. Bilakis mesele, doğrudan doğruya İslâm'dır, hükümleridir, fikirleridir, değerleridir! Hedef alınan da doğrudan doğruya Müslümanlardır, yaşam tarzlarıdır, Müslüman ailelerdir, Müslüman hanımlardır! Bunu doğrulayan husus, Danimarka Başbakanı'nın 08.06.2007 tarihinde Jyllands-Posten Gazetesi'ne verdiği demeçte sarf ettiği şu sözlerdir: "*Bir erkeği entegre ederseniz, yalnızca o erkeği entegre etmiş olursunuz, ama bir kadını entegre ederseniz, bütün bir aileyi entegre etmiş olursunuz.*"

Ey Danimarka'daki Müslümanlar! Muhakkak ki başörtüsü ve cilbâb, Allah Subhânehu'nun farzıdır. Allahu Te'alâ şöyle buyurmuştur:

"Ey Nebî! Hanımlarına, kızlarına ve mü'minlerin kadınlarına de ki: (bir ihtiyaç için dışarı çıktıkları zaman) cilbâblarını (dış örtülerini) üzerlerine alsınlar. Onların tanınması ve incitilmemesi için en elverişli olan budur. Allah, Ğafûr'dur, Rahîm'dir." [el-Ahzâb 59] Ve şöyle buyurmuştur:

“Mü'min kadınlara da deki: Gözlerini (harama bakmaktan) esirgesinler ve ferclerini (iffetlerini) korusunlar. Zînetlerini kesinlikle göstermesinler! Ancak görünen kısımları (el ve yüzleri) hâriç. Başörtülerini, yakalarının üzerine kadar örtsünler.” [en-Nûr 31] Dolayısıyla kadının İslâmî elbisesi, İslâmî, rûhî, ahlâkî ve insânî bir kıymeti temsil eder ve diğer şer'î hükümler gibi mü'minlerin Allah'ın emirlerine ve nehiyelerine sarılmaları ve Allahu Te'alâ'yı kullukta birlemeleriyle cisimleşir. Nitekim Şeriat, Müslümana Allah'a ve Rasulü'ne itaati emretmiş ve Allah'a isyan konusunda itaati haram kılmıştır. Aleyhi's Salâtu ve's Selâm şöyle buyurmuştur: « » **“Yaratıcıya isyanda yaratılana itaat yoktur!”** [Ahmed rivâyet etti.] Dolayısıyla Allah'ın Şeriatı ile çelişen herhangi bir kanunun yahut emrin hiçbir kıymeti olamaz ve itaat da edilmez. Çünkü bu, Allah'ın helâl kıldığını haram, haram kıldığını helâl kılmaktır, hangi otoriteden çıkarsa çıksın, hangi cihetten gelirse gelsin, fark etmez! « » **“Muhammed'in helâl kıldığı Kıyâmet Günü'ne kadar helâldir ve Muhammed'in haram kıldığı Kıyâmet Günü'ne kadar haramdır.”**

Her ne kadar İslâm kadının yargı işlerini üstlenmesine cevaz verdiyse de, kadın olsun, erkek olsun tüm Müslümanlara hayatlarının tüm işlerinde, Şeriat ile hükmetmelerini, Şeriat'ı hâkim kılmalarını ve Şeriat'a muhâkeme olmalarını farz kılmıştır. Allahu Te'alâ şöyle buyurmuştur:

“Aralarında Allah'ın indirdikleri ile hükmet!

Sakın onların hevâlarına tâbi olma ve Allah'ın Sana indirdiklerinin bir kısmından Seni saptırmalarından sakın!” [el-Mâide 49] Ve Subhânehu şöyle buyurmuştur:

“Eğer herhangi bir hususta anlaşmazlığa düşerseniz, gerçekten Allah'a ve Âhîret Günü'ne inanıyorsanız, onu Allah'a ve Rasülü'ne götürün. Bu, hem daha hayırlı hem de netice bakımından daha güzeldir.” [en-Nisâ' 59] Kezâ İslâm, Müslümanların Allah'ın indirdiklerinden başkasıyla hükmetmelerini de haram kılmıştır. Allahu Te'alâ şöyle buyurmuştur:

“Her kim Allah'ın indirdikleri ile yönetmezse, işte onlar kâfirlerin ta kendileridir.” [el-Mâide 44] Zîra İslâm'a îmân, Müslümanın şer'î hükümler ile mukayyet olmasını, Allah'ın rızasının peşinde koşarak tüm amellerini Allah'ın emirlerine ve nehiyelerine göre yürütmesini kaçınılmaz kılar, ister insanlar onaylasınlar, ister reddetsinler, fark etmez, ister insanlar kabul etsinler, ister men etsinler fark etmez, isterse bu uğurda kendilerine karşı savaş açsınlar, hiç fark etmez!

Bizler **Hizb-ut Tahrir / Danimarka** olarak sizleri, Allah Subhânehu'nun ipine hep birlikte sınımsız sarılmaya, Şeriat'ı üzerinde sebât etmeye, İslâm'ı arı-duru bir kavrayışla anlamak için çaba sarf etmeye, hükümlerine uyanıklık ve sabır ile bağlanmaya, sâdık mü'minleri izzetlendirmeye ve kokuşmuş Batılı mefhumlardan ve saptırıcı sapık “fetvalardan” uzaklaşmaya dâvet ediyoruz.

Yine sizleri; İslâm'ı etüt, kavrayış ve gereğince amel çerçevesinde Rasulullah [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'i adım adım örnek alarak İslâmî Dâvet'i fikrî ve siyâsî yoldan bizimle birlikte taşımaya ve Müslümanların beldelerinde kurulacak **Râşidî Hilâfet Devleti'**nde İslâm Nizâmı'nı ikâme etmek üzere dâvetini yüklenmeye çağırıyoruz. Öyle azîz bir devlettir ki o, Allah'ın indirdikleri ile yönetir, İslâm düşmanlarının saptırmalarını püskürtür ve her neredeseler Müslümanlar üzerinden zulmü ve kahrı kaldırır.

İşte bu, muhakkak bu, azim bir kurtuluştur. Çalışanlar işte böylesi (bir kurtuluş) için çalışsınlar! [es-Saffât 60-61]